Marie Zakrzewska.*)

Den udmærkede Kvinde, hvis Navn er nøje knyttet til en af Kvindesagens største Sejre, — hende søgte jeg strax den første Dag, da jeg for nogle Aar siden var kommen til Boston, dette Paradis for Kvinder, særlig for de „emanciperede" Medlemmer af Kjønnet.

Jeg fandt hende tilligemed hendes Ven og Husfælle, *Julia Sprague*, forhenværende Lærerinde, i en Villa i Udkanten af Byen, hvor disse to, a glorious couple (et herligt Par), som de med Rette er bleven kaldt, have dannet et smukt Hjem, der aabner sig gjæstfrit for enhver, som kommer til dem med Sans for de Ideer, de selv leve og virke for.

Senere saa jeg Marie Zakrzewska igjen under forskjellige Forhold. Naar hun, den næsten tresindstyveaarige Kvinde, efter en hel Dags uafbrudt Arbejde var kommen hjem for at nyde nogle Timers Hvile, men da ved at høre, at et sygt Barn savnede hendes Bistand, sprang op saa fyrig som en ung Pige for at skynde sig til det. Eller naar hun i sine Konsultationsværelser i Hjærtet af Byen tog imod de mange yngre og ældre Kvinder fra alle Samfundslag, som kom til hende med deres og deres Børns legemlige og aandelige Skrøbeligheder, og hun da med den hende egne Blanding af øm Moderlighed og rolig Myndighed viste sig som den i Ordets mest udprægede Betydning kyndige *Familielæge*, der kunde gjennemskue indviklede Forhold og give Raad ud over Øjeblikkets Tarv. Eller naar hun blev gjæstet af Landsmænd fra „das grosse Vaterland" paa den anden Side Havet og med sin overlegne Menneskekundskab og ungdommelig friske Interesse sammen med dem drøftede Dagens brændende Spørgsmaal. Mest uforglemmelig var dog hin første Aften, da jeg saa hende i Kredsen af hendes Elever, mellem ti og tyve yngre kvindelige Læger fra Boston, og hørte hende sammen med den eneste tilstedeværende ældre, Dr. *Morton*, opfriske Minderne fra deres Trængsels Tid, da de begge havde arbejdet paa det, der havde været Marie Zakrzewskas Livsmaal, for hvis Skyld hun var bleven Emigrant,

*) udtales Zaksjefska.